

Gelelim Artık Sadede

– Derya Dender · 06 Haziran 2022

Hayatın yorgun arnavut kaldırımlarında, birer misafir yürektek aslında..

Gecenin gözlerini nasibimize diktiği, uçsuz bucaksız denizlerin orta yerinde, küçücük bir taş parçası takılmış kursağımıza.

Yüzmeyi bilmeyen anılar birikirken, gönül toprağına.. Ömrü rüzgarlara emanet edilmiş, oradan oraya savrulan bir minik meltemin koynunda hüküm süren bedenlerimiz..

Karanlığın ıssızlığında, kepenkleri kapatılmış gönüllerden, kilitli zihinlerden geçiyor saatlerin tik takları, Yaprığı sürgün veren dallarımız, hecelerine vurgun kelimelerin sabrına sığınmışlığımız ve şiirin renklerinden geçiyor zaman.

Yüreği bıraktığımız yerde kayıp, küreği başka yerde hüküm süren uzaklarda mülteci yaşantıların iki yakası bir araya gelmezlerdeyiz..

Boynu bükük bitişlerden, başına buyruk başlangıçlara yol alan yolculuğu yaşam treninin..

Beleş yolculuk derdinde olan, kaçak yolcu misali gizlenir suretlerimiz..

Yağmuru yağmalanmış damlar bile temas etmez gözlerimize, gözden akan keşkelerin alın teridir aslında.

Heybemizde bir o kadar da heybetli özlemler, doldurduğumuz kadehte öznesi kayıp hasretlerle dem alırız hayatın teninden.. Bir kırıntı umut ile azık ederiz, ezberlediğimiz mevsimsiz toprakları..

Yap boz olmuş kelebeğin kanadında, asırlık yorgun yüzler hüküm sürer durur.. İssiz kalabalıklar sohbet eder durur kulaklarımızda, körebe oynar şarkılar notalarıyla, dudacağımıza eskilerden, eksilmiş bir gülücük ilişir hadsizce..

Oysa gülmeyi unutturan devrin, devrimi çoktan zift kaplı sokağa hapsedilmişken..

Düşler bile düşmüşken cemre misali ayaklar altına..

Gönlün yanık kokusu sarar tüm şehri, Efkarlarımız bile ağlamayı unutmuşken, traji komik bir fragmana konu olucasına haykırışlarımız.. öfke birikir olmuş tüm zihinlerde, zehrini zerk eder olmuş zamanın yılanları bile..

Çivilemişler sanki hayatı darağacı kurup gökyüzüne..

Hani masumiyetimizi çalıp, gökkuşağının renklerini karıştırıp duranlar var ya! İşte onlar ikiye bölünmüş hayatları, savururken dünya cehennemine..

Her hayatta bir gün batımı, bataklığı kurutma çabası..

Başarabilir miyiz? Elbette ..

Sonrası yüreklerdeki fırtına, aydınlığı avaz avaz doğuran analar.. Bırakın da biraz yaşamayı başarabilsin sabi gönüller..

Bir zerre aydınlık sürelim ekmeğimize, emeğimizden yudumlayalım endazesinden.. Bağrımızdaki kayaçlardan arındırıp yeryüzünü, leş ile beslenenlere örtelim tüm kapılarımızı.. Bahar tazeliğini sürelim ayak izlerimize..

Dolmuş gönüllerimize bir acı kahvenin tadında, bir kırk yıl daha biçelim en taze renklerinden fani

hayatın kalanına..

Yarınları azat edip, dnlere bir buse kondurup, atalım tüm zehri sefayı geçmişin imgelerine.. Yeter artık,
gelelim son demde, SADEDE.. DDD

DERYA DENDER.... 6 HAZİRAN 2022...17:28 İSTANBUL